

Rozhovor

Dobový film je výzva pre všetkých

Český režisér, ktorý aktuálne predstavil novinku *Záhradníctvo: Rodinný priateľ* si prevezme cenu Zlatá kamera.

Pelišky, Musíme si pomáhať, Pupendo, Šakalí léta, Česká soda, Kawasakiho růže, Nevinnosť, Učiteľka,...
O jeho talente svedčí plejáda divácky úspešných filmov, ktoré oceňujú aj filmoví profesionáli. Ziskal niekoľko cien Český lev a jeho okupačná komédia *Musíme si pomáhať* bola nominovaná na Oscara za najlepší cudzojazyčný film. Jeden z najplodnejších českých režisérov, na ktorého nové dielo sa vždy napäto čaká, **Jan Hřebejk, si na Art Film Feste preberie ocenenie Zlatá kamera.**

Pred necelým rokom ste uviedli do kín film *Učiteľka*, teraz prvý diel filmovej trilógie *Záhradníctvo: Rodinný priateľ*, ďalšie dve snímky budú nasledovať v priebehu najbližších mesiacov. Spíte niekedy? Áno, väčšinou v noci. A niekedy aj počas dňa.

Pelišky sa pred rokmi stali akýmsi symbolom Vianoc a rodinných večerov. Je novinka *Záhradníctvo*, ktoré tejto kultovej snímke predchádza, tiež určený ako film pre rodinu?

Záhradníctvo nie je taká zábava. Je to skôr ako druhá polovica *Pelišok*, ktorá jedná so smrťou, okupáciou a podobnými témami. Podobné je skôr filmu *Musíme si pomáhať*.

Jednotlivé diely novej rodinnej ságy *Záhradníctvo* sa líšia žánrom aj obdobím, do ktorého sú ich príbehy zasadené. Čo bolo z vášho pohľadu najviac kľúčové, aby tieto filmy fungovali ako samostatne, tak aj ako celok?

Oboje. Je to vlastne šesťhodinový film, ale chceli sme, aby každý príbeh fungoval i sám za seba.

Odlíšujete ich vizuálne alebo štylisticky?

Mali sme to síce v úmysle, predovšetkým čo sa týka gradingu (korekcia farieb, pozn. red.), ale pri dokončovaní sme od toho upustili. Predsa len, sú to filmy medzi sebou previazané.

Foto: archív AFF

“Záhradníctvo nie je taká zábava. Je to skôr ako druhá polovica *Pelišok*.”

Vo svojich najúspešnejších dielach sa zväčša vraciate do minulosti. Čo vás do nej ťahá? Bolo to napríklad v prípade *Učiteľky*, ktorej téma je nadčasová, nevyhnutná? Je pre vás minulé doba vhodnejšia na vykreslenie konfliktov?

Dobový film je jednoducho výzva pre všetkých. Väčšinou to rozhodne autor – Petr Jarchovský, pretože sa rád drží svojej pôvodnej inšpirácie.

Košice sú mojim mestom

Košice sú mi veľmi blízke, vyrastal som tu, býval som tu, je to moje mesto. Dokonca som o nich veľa písal aj v knižke *Živé striebro*, ktorá je spomienkami na prvých tridsať rokov môjho života. A najviac sa jej predalo práve do rúk Košičanov.

Možno by som tu na nejakom strome našiel aj mnou vyryté srdce, stále tu mám dosť spomienok, napriek tomu, že sa to tu mení. Aj ten dom, v ktorom som vyrastal, odchádza.

Viažu ma sem silné zážitky: napríklad som nikdy neveril, že sa dostanem do kina Slovan, ktoré poctivo stráži. Ale potom som sa tam o dlhé roky vrátil ako delegát, ktorý predstavuje svoj film. To sú tie životné paradoxy.

Ozaj a viete, čo pre mňa zobrazuje peklo? To, že ma zavrú do veľkej projekčnej miestnosti a premietajú mi moje staré filmy. Pretože ja pritom trpím, viem, že by som ich teraz urobil lepšie. Je jediný, pri ktorom by som to nedokázal: *Zbehovia a pútnici*, ktorý hovorí o troch vojnách: prvej, druhej a tretej.

Ale späť ku Košiciam. Vždy, keď som sa sem vracal po dlhšej dobe, či už z Prahy alebo Bratislavy – roztlklo sa mi srdce. A som preto naozaj rád, že je Art Film Fest koná práve v tomto krásnom meste.

Mal som rád aj prvé roky festivalu v Trenčianskych Tepliciach, pretože tam bolo krásne kúpalisko Zelená žaba a tam mohli diváci utopiť režiséra: filozoficky aj fyzicky.

A keď ho znovu otvorili, festival sa presunul sem, ale je to dobré, pretože tu na Východe je veľmi veľa talentovaných ľudí. Talent sa sám prejaví. Ak to niekto má v sebe, vykvitne. Dnes je to však ťažšie, pretože niekedy sú dôležitejšie peniaze.

Prajem však slovenskému filmu veľa talentov a aj trochu lepšie podmienky, lebo tu často nerozoznáme televízny film od poctivého filmu, ktorý vás zaklincuje v kine do sedadla. Svet je v tomto trochu ďalej.

Doteraz boli Košice liaheň politikov, ktorí dobíjali Bratislavu a Prahu, teraz to je liaheň talentov, ktoré dúfam, dobijú svet. Ten umelecký.

Juraj Jukubisko,
režisér

Pokračovanie na str. 2

Pokračovanie zo str. 1

Učiteľka zaznamenala veľký úspech, priniesla ceny z festivalov, ale podarilo sa ju predať aj do distribúcie vo viacerých krajinách. To nebýva na slovenský film až také časté. Čím si vysvetľujete jej medzinárodný úspech?

Mali sme šťastie, že v Cannes kúpil film dobrý predajca – filma Level K.

A čo z pohľadu samotného príbehu? Portofólio krajín, do ktorých sa film dostal je pestrý – od postkomunistických štátov až po Západ, či dokonca do Ázie.

V širšom zmysle slova je to film o korupcii, manipulácii, konformizme a strachu. V postkomunistických krajinách bude fungovať asi podobne, ako u nás. V Japonsku alebo v Izraeli je pravdepodobné, že si tie otázky a asociácie budú diváci skladat podľa vlastnej skúsenosti a histórie.

A aké bolo uvedenie v USA? Nedávno ste tam s filmom absolvovali šnúru.

Mnoho z divákov boli Česi a Slováci, ktorí tomu rozumejú veľmi dobre. Americké publikum potom skôr zaujímali súčasné asociácie, napríklad aj s miestnou politikou.

Foto: archív AFF

Scenár k spomínaným filmom napísal Petr Jarchovský, s ktorým spolupracujete roky. Spolu ste študovali už na gymnáziu, no vaše prvé, vysokoškolské filmy, ste robili so scenáristom Petrom Zelenkom. Ako sa začal váš tvorivý tandem s Jarchovským?

Spoločne sme písali pesničky, potom divadelnú hru. Tá sa ale nehrala. Vyrastali sme spolu, počúvame podobnú hudbu, čítame podobné knihy, pijeme obdobné nápoje... Vieme vyvetrávať konflikty.

O Jarchovskom je známe, že sa pri scenároch inšpiruje príbehmi zo svojej rodiny a okolia. Pridávate aj vy do scenára pri jeho tvorbe svoje zážitky?

Áno, ale sú to napríklad len odpozorované situácie, gestá či započuté vety.

Pre vás je žánrovo blízka tragikomédia, prostredníctvom ktorej rozprávate svoje príbehy. Čo vám na tomto žánri imponuje?

Je najbližšie môjmu videniu sveta.

Zuzana Soťáková

Masterclass s Janom Hřebejkom:
24. júna, 10:00, Kulturpark 2

Diskusia na Art Film Feste

Bude Slovensko filmovou destináciou?

O budúcnosti našej kinematografie a všetkých dôležitých krokoch debatovali profesionáli.

Prečo a ako podporiť slovenský filmový priemysel, aby sa stal atraktívnym pre zahraničné produkcie, bol jedným z hlavných motívov včerašej, v našom prostredí a v súčasnosti obzvlášť dôležitej, panelovej diskusie s názvom Kto by už šiel nakrúcať na Slovensko? (Slovensko bez Film Commission).

Moderátorka Zora Jaurová privítala výkonnú riaditeľku Európskej siete filmových komisií Angelicu Cantisani, producentov a režiséroch Michala Kollára a Mátyása Priklera a Denisu Zlatú z Odboru rozvoja kultúry a kreativity Ministerstva kultúry Slovenskej republiky.

„Túto diskusiu sme pripravovali dva roky a v rámci tejto témy sa za ten čas na Slovensku všeličo udialo. Dnes tu tak môžeme prezentovať aj veci, ktoré by sme vlni nemohli. Idea celej diskusie vznikla, keď som sa počas jedného producentského programu zúčastnila prezentácie Európskej siete filmových komisií a zo 16 účastníkov toho programu som bola jediná z krajiny, ktorá nemá filmovú komisiu. Všetci sa ma tam stále pýtali, prečo to u nás na Slovensku nemáme. Vtedy mi napadlo, že by sme sa o tom mali v našom priemyselnom prostredí rozprávať,“ povedala na úvod Jaurová a svoju myšlienku ešte rozvinula: „Cieľom je pozrieť sa na túto problematiku od začiatku, odprezentovať, ako vyzerá komplexný systém podpory nakrúcania alebo medzinárodných produkcií v krajine. Asi sa všetci zhodneme, že je to dôležitá súčasť priemyslu, aby bol schopný sa posúvať dopredu. Mali by sme sa zamyslieť nad tým, čo je vlastne tá filmová komisia a aký tu má byť ekosystém, ktorý dokáže vytvoriť priaznivé podmienky. Rozdebatovať napríklad aj to, prečo takú inštitúciu u nás na Slovensku nemáme a aké kroky je potrebné urobiť, aby mohla vzniknúť a efektívne fungovať“.

Dôležitá produkčná príručka

A čo je to vlastne filmová komisia? Akási agentúra alebo inštitúcia, ktorá poskytuje súhrn informácií a podporu pre zahraničné filmové štáby, ktoré by na Slovensku chceli nakrúcať, a zároveň ktorá by propagovala našu krajinu

Foto: Liliána Nemečková

potenciálnym záujemcom v tejto oblasti. Angelica Cantisani v prezentácii priblížila, ako takéto komisie fungujú a aké sú ich benefity. Produkčným spoločnostiam totiž pomáhajú v kontakte a vyjednávaní podmienok s inštitúciami. Zároveň pomáhajú spropagovať daný región a lokálnym profesionálom nahrávať v získavaní práce. Zdôraznila, že je veľmi dôležité, aby si krajina dokázala vytvoriť tzv. production guide (produkčnú príručku). Teda akýsi zoznam všetkých filmových profesionálov, ktorí v regióne pôsobia. Na škodu nemusí byť ani sprievodca lokáciami, v ktorých by mohli nakrúcať. Teda využiť všetok potenciál, ktorý má naša krajina a ktorý môže byť, pre svoju unikátnosť, príťažlivý a jedinečný v porovnaní s inými krajinami. Ako sú napríklad slovenské hrady či príroda, ale aj ľudia, ktorí napríklad vyrábajú dobové zbrane.

Začiatok dlhej cesty

„Komisia môže týmto produkčným spoločnostiam a štábu pomáhať na viacerých stupňoch výroby, od predprodukcie, cez produkciu až po promo. Komisie tiež zodpovedajú za finančné stimuly, teda pomáhajú s podporou z fondov, pri daňových úľavách a vratkách, ale aj možnostiach koprodukcii. Po vstupe Cantisani dostali priestor Michal Kollár a Mátyás Prikler, ktorí ako producenti veľmi dobre poznajú súčasné problémy a ktorí na základe svojich skúseností priniesli do diskusie pohľad z druhej strany. O tom, ako štát podporuje filmový priemysel, zase rozprávala Denisa Zlatá. Debatu obohatil i riaditeľ Audiovizuálneho fondu Martin Šmatlák, ktorý sedel v publiku.

A aký je záver z diskusie? Je to ešte len začiatok dlhej cesty, ale je dôležité, že sa začala. **Zuzana Soťáková**

Masterclass Juraja Jakubiska

Perinbaba 2 ma už nezaujímá, v hlave mám trojku

Jeden z top slovenských režisérov sa vracia na miesto, kde vyrástol. A prezradil, aké má plány s očakávanou rozprávkou.

Je neprehliadnuteľný a akosi prirodzene sa za ním tiahne dav. Spod svojho charakteristického klobúka pozerá láskavo na svoje publikum a hovorí presne tak, ako natáča: snovo, rozjarene a tak trochu inak. Režisér Juraj Jakubisko pritiahol na svoju včerašiu rannú masterclass veľmi rôznorodé obecensťvo: mladých, čo sa narodili potom, ako vôbec premiéroval Perinbabu, skalných, ktorí dokonalo poznali jeho tvorbu i dobu, ktorá ho formovala. A všetci boli zvedaví najmä na jednu odpoveď – ako sa mu nakrúca očakávaná Perinbaba 2.

„Viete, mňa už Perinbaba 2 vôbec nezaujímá, ja ju už dokonale poznám, je celá vykreslená v mojej hlave,“ prekvapuje režisérska legenda odpoveďou. Jeho slová pochopíte, keď jemne pootvorí svoj notes a naskytne sa vám pohľad na krásne kresby dnes už legendárnych postáv ako napríklad Zubatá.

Juraj Jakubisko má už totiž v hlave trojku. Aj keď na samotnej dvojke ho ešte čaká veľa práce.

Sneh a konečne prvá klapka

Vráťme sa k filmu, na ktorý sa teší celé Slovensko. Natočená je totiž zatiaľ prvá časť, ktorá je zasadená do zimy v spišskej prírode. Veľký kus práce ešte čaká štáb od augusta do novembra, potom príde čas na náročnú postprodukciiu.

„Modlite sa za nás, kreatívcoj je dosť a ja dúfam, že bude dosť aj tých peňazí,“ vysvetľuje so smiechom Jakubisko. Práve do tejto filmárskej výrobnéj reality nás dostáva aj jeho manželka a riaditeľka produkčnej spoločnosti J&J Jakubisko Film Europe Production, Deana Jakubisková. Režisér mal totiž napríklad rozpracovanú aj Epopeju Slovanov, no počas nakrúcania sa minuli peniaze. Čiastočne aj vďaka tomu siahol do svojho „trezoru“, vypočul priania divákov, a pustil sa do Perinbaby 2. „Ja som tá, ktorá vždy film vracia na zem a núti Juraja urobiť z trojhodinového filmu dvojhodinový,“ vysvetľuje.

Potom ako režisér dokončí príbeh, začína práca dramaturga, architektov,

kostymérov, ktorí sa snažia splniť to, čo sa Jurajovi Jakubiskovi zrodilo v jeho hlave. „Zo scenára sa vytvorí technický scenár, spočítajú sa náklady, začne sa stavať štáb,“ vysvetľuje Deana Jakubisková. Potom sa celý nový kreatívny tím musí zžiť a Deana sama seba vtipne označila ako policajta, ktorý dohliada na to, aby neodbočovali z cesty a... držali sa rozpočtu. Ušetriť sa podľa nej dá výrazne na cestovaní. Pichnete do mapy kružidlo, vyznačíte kruh, kde sa musia nájsť miesta na natáčanie. „A viete čo? Oni sa nájdu,“ komentuje.

Bojíte sa Zubatej? Ožije

A ako bude vyzeráť dvojka? Začne sa tam, kde sa skončila prvá rozprávka: pri starom mlyne. Alžbetka zavesí svojmu synovi na krk medailón pre šťastie a posieľa ho do sveta. „Je to o putovaní Lukáša svetom, o hľadaní šťastia a lásky,“ približuje režisér. Alžbetkinho a Jakubovho syna si zahrá

Lukáš Frlajs, ktorého štáb vybral spomedzi stovky hercov. Podobne podrobným výberom prešiel napríklad aj zvierací hrdina – pes, ktorý bol vybraný zo sedemdesiatky ďalších.

V rozprávke sa objavia aj známe postavy Perinbaby a Zubatej, postará sa o to moderná technológia. „Hlavné ženské úlohy budú hrať pôvodné herečky. Jednu z premien Zubatej si zahrá pani Ľudmila Swanová a Perinbabou bude opäť Giulietta Masina.“ Jakubisko tak teda spraví pre diváka zázrak: ožijú postavy, ktoré všetci milujeme. Zaujímavosťou je, že do filmu vstúpila finančne aj televízia JOJ.

Ozaj, a viete, ako sa točila prvá Perinbaba? Zoberte si napríklad krásnu snovú scénu, v ktorej Alžbetka a Jakub letia v balóne a vedľa nich letí princípál, ktorý hovorí o tom, aká je mladosť krásna. Strih do reality: Tri žeriavy, na jednom priviazaný balón, na druhom priviazaný princípál

a v treťom točiaci Jakubisko, ktorý chcel mať výsledok pod kontrolou, a preto sa často „fušoval“ aj do práce kameramana.

Apropo, vedeli ste, že vôbec režisérom byť nechcel? Hlásil sa na kameru a tri dni plakal, keď zistil, že ho v Prahe prijali na réžiu. „Ani som netušil, čo to je,“ vysvetľuje umelec a výtvarník. Súdiac podľa desiatok cien z rôznych festivalov – remeslu sa naučil viac ako slušne. Okrem iného je aj držiteľom Zlatej kamery z Art Film Festu z roku 2002.

Mám sto rokov

„Som oslavovaný aj preto, že ešte žijem, nie preto, že točím,“ konštatuje ironicky Jakubisko. Je vďačný, že prostredníctvom moderných technológií vie byť kinematografia ešte údernejšia a emocionálnejšia, ale vždy musí byť podľa neho základom poctivá filmárčina. A tá pri Perinbabe 2 určite chýbať nebude.

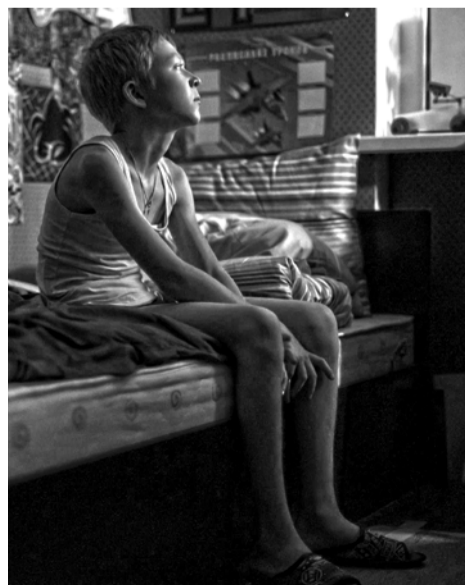
Andrea Vrbovská Szöcsová

Festivalový tím odporúča

Čerstvé úlovky z Cannes

Posledné dva týždne pred začiatkom Art Film Festu sú pre programové oddelenie vždy najnáročnejšie. Najmä preto, že sa snažíme na Art Film Fest priniesť aj niekoľko najnovších titulov z festivalu v Cannes. Tento rok sa canneský festival konal kvôli prezidentským voľbám vo Francúzsku o týždeň neskôr ako obyčajne, takže sme mali na získanie filmov neobvyčajne málo času. Preto sme veľmi radi, že vám teraz môžeme ako programové típy ponúknuť na piatok a sobotu až štyri tituly, ktoré boli v máji v Cannes uvedené v svetovej premiére.

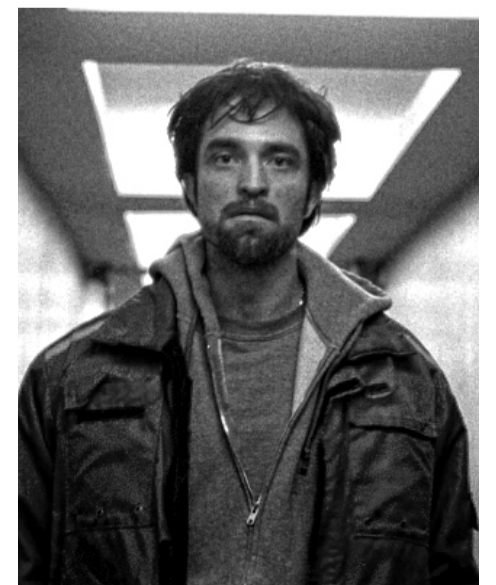
Nenechajte si tak ujsť **Ismaelové príznaky**, film, ktorý canneský festival otváral, alebo film talentovaného ruského režiséra Andrey Zvyagintseva **Bez lásky**, ktorý si v Cannes okamžite získal pozornosť novinárov a odniesol si z festivalu aj Cenu poroty. Z hlavnej canneskej súťaže je tu aj film Sergeia Loznitsu **Krotká**, alebo

film **Good Time** bratov Josha a Bennyho Safdie s Robertom Pattinsonom v hlavnej úlohe. Aby sme ale ostali aj v domácich končinách, v piatok bude mať v Košiciach svetovú premiéru film Adama Hanuljaka **10 rokov lásky**, a svoj film **Záhradníctvo: Rodinný priateľ** príde osobne uviesť režisér Zlatej kamery, režisér Jan Hřebejk, spolu s producentom filmu Michalom Kollárom.

V slovenskej premiére uvedieme v piatok a sobotu aj najnovší film Akiho Kaurismäkiho **Druhá strana nádeje**, ktorý získal cenu za réžiu na tohtoročnom Berlinale. Po takýchto lahôdkach vám odporúčame vytrvať v Tabacke pri koncerte fínskej kapely Marko Haavisto & Poutahaukat, známej najmä spoluprácou s týmto režisérom. A či príde aj Aki? Nechajme sa všetci prekvapiť.

Magdaléna Mezoughi, Ivana Petriková
koordinátorky programu AFF

Takto sme tvorili

Návrat prízrakov i režisérovej minulosti

Francúz Arnaud Desplechin nechcel nakrútiť „hviezdny“ film. No skončilo to presne naopak.

Snímka, ktorá otvárala tohtoročný 70. filmový festival v Cannes, sa volá Ismaelove prízraky. Na režisérsku stoličku počas nakrúcania zasadol Francúz Arnaud Desplechin. Ten je označovaný ako majster komorných psychologických drám s citom pre jemnú iróniu. Aj tentoraz sa pustil do témy, v ktorej by podobné vlohy mohol uplatniť. Ako to nakoniec dopadlo? Zaujímavo.

Oscarová herečka

„Nikdy som nemyslel na to, že natočím film s veľkými menami,“ povedal režisér pre portál Cineuropa. Lenže situácia sa zvrtila a jednej z troch hlavných postáv filmu sa zhostila jedna z najznámejších francúzskych herečiek Marion Cotillard. Tú preslávila najmä rola Edith Piaf v rovnomenom filme Oliviera Dahana, za ktorú získala množstvo ocenení vrátane Oscara, Cézara či Českého leva. Film bez hviezd sa teda nekoná, to bolo jasné od tejto chvíle. Cotillard v Ismaelových prízrakoch stvárnila manželku mladého režiséra Ismaela, ktorá sa po svojom záhadnom zmiznutí po 20 rokoch znova objaví v jeho živote. Bohužiaľ, práve vo chvíli, keď Ismael po dlhom čase znova nachádza šťastie v náručí inej ženy.

Ismael po druhýkrát

Ústredný trojuholník tejto snímky je teda jasný – Ismael, jeho prvá, záhadne nezvestná žena Carlotta a nová láska Sylvia. Aj pri obsadení postavy utrápeného režiséra Ismaela môžeme nájsť jeden zaujímavý moment. Hrá ho Mathieu Amalric, ktorého si pozornejší divák môže pamätať rovnako z Desplechinovho filmu Kings and Queens (v českej distribúcii ako Kráľové a kráľovna). Aj v tejto snímke stvárnil postavu Ismaela. Režisér teda akoby „vytiahol“ tento charakter zo svojho predošlého filmu, transformoval ho a v tele herca Mathieua Amalrica znova oživil v tomto novom príbehu. Napríklad, vo filme v jednej zo scén spoznáva Ismael fotku svojho syna, ktorého si adoptoval ešte vo filme Kings and Queen.

Podobne je to aj s postavou menom Dedalus. Zatiaľ čo v tejto snímke ide o Ivana Dedalusa, v predchádzajúcich filmoch režiséra Desplechina sa stretávame s Paulom Dedalusom, ktorého až v troch filmoch nehral nikto iný ako... Mathieu Amalric. Režisér sa teda veľmi rád vracia nielen

“Vo filme Ismaelove prízraky sa hralo skutočne ľahko a jednoducho.”

Marion Cotillard
herečka

k samotným hercom, ale aj k jednotlivým filmovým postavám. „Dosť často zvyknem reagovať na svoj predošlý film,“ potvrdil režisér.

Existujú dve verzie filmu

To však zo zákulisia tvorby stále nie je všetko. Arnaud Desplechin totiž vytvoril

až dve verzie filmu Ismaelove prízraky. Tá kratšia, 114-minútová, otvárala spomínaný festival v Cannes. Druhá, o dvadsať minút dlhšia, sa premietala napríklad v Cinéma du Patheon v Paríži. Podľa režisérovoch vlastných slov je tá prvá zameraná na ľúbostný trojuholník, viac sentimentálna a s vášnivými emóciami. Dlhšiu verziu opísal ako viac intelektuálnu.

„Desím sa reakcie kritikov,“ priznal pre spomínaný portál režisér. Tí ho po premiére v Cannes skutočne nešetřili, no herečka Marion Cotillard bola z filmovania nadšená. „Vo filme Ismaelove prízraky sa hralo skutočne ľahko a jednoducho, pretože je to veľmi singulárny, úžasný štýl,“ vyjadrila sa pre The Pavlovic Today.

Na našom košickom Art Film Feste je do programu zaradená kratšia verzia tohto filmu.

Mária Mlaková

Film sa hrá:

24. jún, 16:30, Kino Slovan RTVS Cinema

Čo musíte vidieť

Čo by ste spravili, keby ste našli veľký balík peňazí?

Predstavte si, že dva mesiace nedostávate výplatu. Ste v strednom veku, dlhé roky pracujete pre rovnakú firmu. A zrazu nájdete bankovky vo veľmi vysokej hodnote. Čo by ste spravili? Ako by ste sa zachovali?

Tento príbeh sa trýznivo rozvíja v snímke Glory (Slava), v ktorej dlhoročný železničný robotník Canko Petrov (Stefan Denolyubov) nájde veľkú sumu peňazí a zavolá na políciu. Práve týmto rozhodnutím spustí kolotoč situácií, ktoré jednoduchého človeka doslova zomelú. Štátne ministerstvo, ktoré sužujú kauzy totiž pocíti príležitosť priživíť sa na jeho morálne silnom príbehu.

Výraznou postavou príbehu je bezcharakterná PR manažérka ministra Júlia Staiková (Margita Gosheva), ktorá prinúti Canka pred tlačovou konferenciou dať si dole hodinky.

Dôvod? Chcu ho za jeho čin odmeniť druhými. Netušia však, že hodinky značky Slava majú pre železničiaru vysokú citovú hodnotu. A tak sa začína symbolický boj o staré hodinky a aj hrdosť človeka, ktoré pomaly ale isto zožiera mašinéria. Práve tá, ktorá nepočúva predstaviteľa robotníckej triedy a ide jej len o jedno: udržanie sa pri moci a peniazoch.

Autentické prostredie, výborné herecké výkony a reálnosť príbehu, ktorý sa môže udiť vám, alebo vášmu susedovi, robí zo snímky Glory kúsok, kvôli ktorému sa oplatí merať krok do kina. Ale pozor... ten krok z kina môže byť viac ako ťažší.

Film režisérkej dvojice Kristiny Grozevy a Petrana Valchanova je pokračovaním ich podarenej snímky The Lesson. A je inšpirovaný skutočnými udalosťami, ktoré našli v dennej tlači. „Zaujímame sa o sociálne témy, baví nás rozvíjať vzťahy medzi ľuďmi a sociálny element je pre nás kľúčový,“ vyjadrili sa tvorcovia.

Dobre je vykreslená aj úloha PR manažérky, ktorá nemá problém prekračovať rôzne hranice. „Dávame hercom veľa slobody. Margita však bola na túto úlohu extrémne dobre pripravená, strávila dokonca niekoľko týždňov v kancelárii bulharského prezidenta, aby nabrala skúsenosti z takéhoto prostredia,“ vyjadrila sa režisérka pre portál fourthreefilm.com. (asz)

Film sa hrá:

23. júna, 15:30, Kulturpark 1 JOJ Cinema

Filmy očami kritikov

Oslovili sme slovenských filmových kritikov, aby pre vás zhodnotili snímky, ktoré mali možnosť na festivale vidieť. Bodovanie je od 1 (najmenej) po 5 (najviac) bodov.

	GLORY	MODERNÁ DOBA	TÁ, KTORÁ ODIŠLA	66 SEZÓN	JA AKO TEKVIČKA	10 ROKOV LÁSKY	HOTEL ÚSVIT	OUT
MATEJ SOTNÍK, AKTUALITY.SK	5	5	5	5				3,5
ROBERTA TÓTHOVÁ, PRAVDA			4,5		4,5			4
PETER KONEČNÝ, KINEMA.SK	4	5				3	4	3

Festivalové filmy si môžete užít aj počas jazdy vlakom

Ked' vo vlaku bojuje filmový snežný pluh s mafiou

Art Film Fest nie je obmedzený iba na priestor mesta Košice. Tento rok pribudla novinka – špeciálny kinovozeň, v ktorom na cestujúcich čaká niekoľko výnimočných snímok. Prvý filmový vlak vyrazil na trať v piatok 16. júna z Bratislavy do Košíc. Od soboty ich počet ešte narastá a každý deň si môžete vybrať z dvoch spojov, v ktorých vám okrem dobrého filmu naservirujú aj vodu a popcorn pre ten pravý filmový zážitok.

Iný pocit ako v kamennom kine

„Bolo to skvelé spojenie cestovania za povinnosťami a kultúry. Som rád, že som cestu mohol stráviť takto príjemne a pohodlne. Bol to iný pocit, ako človek zažije v kamennom kine,“ hodnotí Marek Kasa, vedúci oddelenia diaľkovej a medzištátnej dopravy ZSSK, ktorý si v stredu vyskúšal aj rolu cestujúceho v kinovozeň. V tom čase premietali film Boj snežného pluhu s mafiou, nórsko-dánsku krimikomédiu. Hlavná postava Nils sa ako dovtedy zodpovedný vodič snežného pluhu

jedného dňa dozvie o úmrtí svojho syna a spôsobom sebe vlastným vezme spravodlivosť do vlastných rúk. Roztočí tak kolotoč neuveriteľných situácií a bizarných udalostí plných čierneho humoru. „Bol to naozaj zaujímavý film,“ tvrdí Kasa. V kinovozeň, ktorým cestoval, boli podľa neho ešte voľné miesta, keďže išlo o rýchlik s odchodom z Košíc v menej lukratívnom čase 6.08.

Dvadsaťšesť „špeci“ miest

A ako to celé vlastne funguje? Stačí, ak si k lístku do vybraného vlaku zakúpite aj špeciálnu miestenku do kinovozeňa. Jej cena je jedno euro. Následne vás čaká kinovozeň s kapacitou 26 miest, sedením v tulivakoch, a tiež spomínaný popcorn a minerálka. Sme radi, že sa ZSSK stala súčasťou tak úspešného kultúrno-spoločenského podujatia, akým je Art Film Fest Košice,“ hovorí Eva Konečná, vedúca oddelenia marketingu a obchodu ZSSK. „Náš špeciálny kinovozeň prepraví počas deviatich festivalových dní stovky

cestujúcich, premietnu sa v ňom desiatky zaujímavých filmových titulov súčasnej slovenskej a svetovej kinematografie,“ dodáva Konečná. Vlaky so špeciálnym kinovozeňom pritom určite neprehrádzate, ľahko ich rozoznáte vďaka výraznému vizuálu už zvonku. Zariadené sú v rýchliku 609 Spišian a 602 Čingov. V každom z nich na trati Bratislava-Košice či opačne premietnu počas jednej cesty až dva filmy. Tešiť sa môžete okrem spomínanej snímky Boj snežného pluhu s mafiou aj na filmy Victoria, Hundroš, Můj král, Ostrov lásky či O kuratách a ľuďoch.

Kinovozeň zaujali

Železnice si spoluprácu s Art Film Festom na tomto kinovozeňoch pochvalujú. „Tento formát sa osvedčil a myslím si, že aj do budúcnosti bude pre našich cestujúcich zaujímavý,“ dodal Marek Kasa. Všetky presnejšie informácie o ich odchodoch i to, kedy presne sa v nich začína premietanie filmov, nájdete na stránke železníc. **Mária Mlaková**

ANKETA

Aký film ste na Art Film Feste videli? Odporúčali by ste ho ďalej? Čím Vás zaujal?

Na festivale sa cítim výborne, videli sme tri filmy. Frantza, Kamenné srdce, Anna, moja láska. Všetky tri boli rozdielne, ale veľmi dobré. Napríklad Kamenné srdca sú príbehom dvoch chlapcov z Islandu. Vo filme je zachytené krásne prostredie a aj kamera je výborná. Filmy pre nás vyberá manželka a dúfam, že nás náš malý 8-ročný syn ešte do kina pustí (smiech).

Andrea a Ján, Košice

Je som fanúšikom krátkych filmov, takže najviac určite tie. A potom ešte snímky Tamara a lienka, Osamelí a ešte sa teším na Fantastickú ženu. Desivý a zároveň najsilnejší zážitok som mala asi pri Brimstone. To bol masaker, lebo som mala zimomriavky od začiatku do konca.

Paty, Košice

Z festivalovej histórie: rok 2014

Claudia Cardinale na festivale doplnila svoje kolegyne

Posledná z trojice legendárnych talianskych krások pripočítala mosadznú tabuľku so svojím menom na most slávy počas festivalu Art Film Fest v Trenčianskych Tepličkách v roku 2014. Po Gine Lollobrigide a Sophii Loren si pred tromi rokmi aj Claudia Cardinale prevzala prestížne ocenenie Hercova misia.

Aj keď v apríli toho roku oslávila 76 rokov, herecky bola stále aktívna. Ročne nakrúcala v tej dobe minimálne dva filmy a celkovo mala za sebou už takmer 150 filmových postáv. A to hereckej kariére dlho odolávala. „Nechcela som byť herečkou. Keď ma zvolili za najkrajšiu Talianku žijúcu v Tunise, začali za mnou chodiť filmári a prehovárali ma, aby som sa dala na filmovanie. Ja som povedala, že nechcem,“ povedala počas festivalu s tým, že stať sa herečkou rozhodla až v roku 1957 počas návštevy filmového festivalu v Benátkach.

Patrí do generácie takých slávnych postáv svetového filmu ako John Wayne, Burt Lancaster, Marcello Mastroiani a Brigitte Bardot, pracovala s legendami svetovej réžie, hrala po boku najznámejších svetových hercov. Hrala s Alainom Delonom vo filmoch Rocco a jeho bratia a Gepard či v kultovom filme Vtedy na západe Sergia Leoneho. „A mala som veľké šťastie, že som mohla pracovať so všetkými známymi režisérmi. Tí ma naučili takmer všetko, a preto si nespomínam na film, pri ktorého tvorbe by som mala s postavou nejaké problémy. Hrala som takmer všetko, od prostitútky, cez princeznú až po ženu z ľudu,“ prezradila stále šarmantná Talianka so sicílskymi koreňmi, ktorá veľkú časť svojho života prežila v Tunise.

A ako jedna z mála herečiek sa neobjavuje v bulvároch, nerobí žiadne umelé škandály, aby sa niekde musela presadiť. **(luc)**

Program na dnes

Art Film
Fest
Košice **25**

AMFITEÁTER NOVÝ ČAS

- 21.30 Boh ti žehnaj, Ozzy Osbourne | God Bless Ozzy Osbourne (2011, 96 min., doc.) {EV/sk/x} Mike Fleiss, Mike Piscitelli

KINO SLOVAN RTVS CINEMA

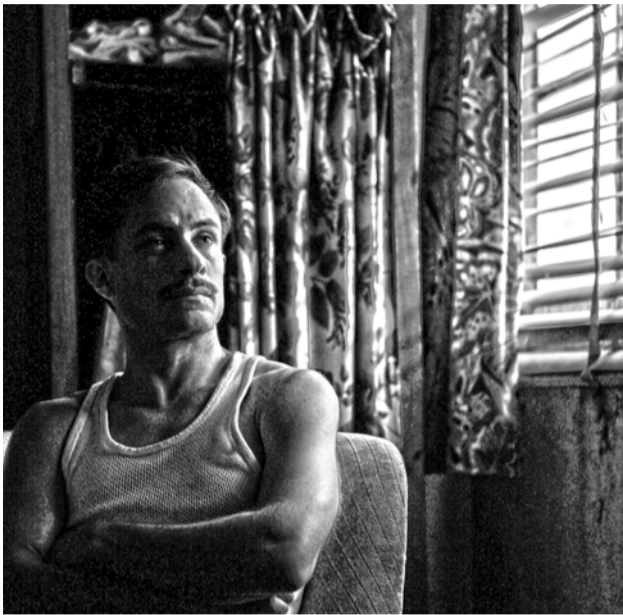
- 11.30 V tomto kúte sveta | In This Corner of the World (2016, 130 min., anim.) {OV/en/sk} Sunao Katabuchi
- 14.00 Krotká | A Gentle Creature (2017, 143 min., fic.) {OV/en/sk} Sergei Loznitsa
- 16.30 Tichá radosť | Simple Pleasures (1985, 88 min., fic.) {SV/x/en} Dušan Hanák
- 19.00 Záhradníctvo: Rodinný priateľ | The Family Friend (2017, 130 min., fic.) {SV/en/x} Jan Hřebejk
- 22.00 Neruda | Neruda (2016, 107 min., fic.) {OV/en/sk} Pablo Larraín

KINO TABAČKA

- 14.30 Filmová hudba: dokument | Score: A Film Music Documentary (2017, 93 min., doc.) {EV/x/sk} Matt Schrader
- 17.00 Osamelí | Yourself and Yours (2016, 86 min., fic.) {OV/en/sk} Hong Sang-soo

KINO ÚSMEV VSE CINEMA

- 12.30 Ethel a Ernest | Ethel & Ernest (2016, 94 min., anim.) {EV/x/sk} Roger Mainwood
- 15.00 Hotel Úsvit | Sunrise Hotel (2016, 49 min., doc.) {SV/en/x} Mária Rumanová
- 18.00 Krutá ľúbošť | Cruel Love (1978, 74 min., fic.) {SV/x/x} Martin Šapák
- 21.00 Pani K | Mrs K (2016, 96 min., fic.) {OV/en/sk} Ho Yuhang

- 23.30 XX | XX (2017, 81 min., fic.) {EV/x/sk} Jovanka Vuckovic, Annie Clark, Roxanne Benjamin, Karyn Kusama

KINOVOZEŇ R 602 ČINGOV z KE do BA, odchod vlaku 6:08

- 07.00 Boj snežného pluhu s mafiou | In Order of Disappearance (2014, 116 min., fic.) {OV/sk/x} Hans Petter Moland
- 09.15 Victoria | Victoria (2015, 140 min., fic.) {OV/sk/x} Sebastian Schipper

KINOVOZEŇ R 609 SPIŠAN z BA do KE, odchod vlaku 13:55

- 14.30 Hundroš | The Grump (2014, 104 min., fic.) {OV/sk/x} Dome Karukoski
- 17.00 Môj kráľ | My King (2014, 125 min., fic.) {OV/sk/x} Maiwenn

KULTURPARK 1 JOJ CINEMA

- 10.00 Robi, Tobi a ich úžasné vznášadlo | Robbi & Toby's Fantastic Voyager (2016, 106 min., fic.) {ΩSk/en} Wolfgang Groos
- 12.30 Paula | Paula (2016, 123 min., fic.) {OV/en/sk} Christian Schwochow
- 15.30 Glory | Glory (2016, 101 min., fic.) {OV/sk + en/x} Petar Valchanov, Kristina Grozeva
- 18.00 Divosi | The Untamed (2016, 100 min., fic.) {OV/en/sk} Amat Escalante
- 21.00 Killing Ground | Killing Ground (2017, 88 min., fic.) {EV/x/sk} Damien Power

KULTURPARK 2

- 13.00 Súťaž krátkych filmov VI | Competition of Short Films VI (2016 - 2017, 82 min., fic.) {OV/en/sk}
- 16.00 Šepkajúca hviezda | The Whispering Star (2015, 100 min., fic.) {OV/en/sk} Sion Sono
- 18.30 10 rokov lásky | Ten Years of Love (2017, 95 min., doc.) {OV/sk/en} Adam Hanuljak
- 21.30 Obor | The Giant (2016, 90 min., fic.) {OV/en/sk} Johannes Nyholm

KUNSTHALLE URÁNIA

- 13.30 Ahoj, volám sa Doris | Hello, My Name Is Doris (2015, 95 min., fic.) {EV/x/sk} Michael Showalter
- 16.30 O tele a duši | On Body and Soul (2017, 116 min., fic.) {OV/sk + en/x} Ildikó Enyedi
- 19.00 Druhá strana nádeje | The Other Side of Hope (2017, 98 min., fic.) {OV/sk/x} Aki Kaurismäki
- 22.00 Ismaelove príznaky | Ismael's Ghosts (2017, 114 min., fic.) {OV/sk/x} Arnaud Desplechin

SPRIEVODNÉ PODUJATIA

- 10:00 TV RIK pre deti, Kulturpark, Foxtrot, 360 min.
- 16:00 Rooftop music Košice, Aupark - letná terasa, 360 min.
- 17:00 Baláž a Hubinák, Tabačka Kulturfabrik - multifunkčná sála, 120 min.
- 19:00 Spirit Mlynska: Fashion meets Art Film Fest + afterparty, Mlynská ulica, 60 min.
- 20:00 Marko Havisto & Poutahaukat, Tabačka Kulturfabrik - Dvor, 90 min.

Kam v Košiciach: Výstava Emir Kusturica, Explosion a Ctibor Bachratý

Trikrát umenie inak. Pozrite si výstavy, ktoré tešia Košice

Keď dostanete po filmovom umení chuť napríklad na také výtvarné, Art Film Fest vám umožní aj to. Počas festivalu môžete navštíviť hneď niekoľko výstav.

Jednou z nich je **výstava fotografa Michala Šebeňu** s jednoduchým názvom Emir Kusturica. "Na samotné portrétovanie som mal 2 minúty," spomínal pred Art Film Festom Šebeňa. Bolo to podvečer, po daždi – už skoro bez svetla... Srbský režisér Emir Kusturica sa mu zdal unavený a pod tlakom. "Práve som dorobil svoj film a prepálil som rozpočet. A ešte k tomu si potrebujem kúpiť aj šnúrky do topánok," vyhlásil Srb. Keď sa stretli v auguste, film už mal hotový a všetko bolo oveľa lepšie... fajčil moje cigary a šnúrky už mal," spomína fotograf Michal Šebeňa. A ako to dopadlo? Odpoveď nájdete na výstave, ktorú je ešte možné vidieť v košickej Kunsthalles do zajtra.

Jeho kolega z brandže, **fotograf Ctibor Bachratý**, zase obsadil priestory Tabačky. Dvorný fotograf Art Film Festu posledných takmer 20 rokov portretuje známe osobnosti a zo sveta kultúry a filmu. Na prehliadke veľkoformátových fotografií toho najlepšieho, čo vzišlo z uplynulých ročníkov,

si môžete pozrieť režisérov Martina Šulíka, Alana Parkera, herca Karla Rodena či ocenenú Samar Qupty z minuloročného víťazného filmu Stanica 48.

A do tretice môžete zažiť výbuch farieb, tvarov, vibrácií a línií, ktoré charakterizujú nový výstavný projekt Explosion renomovaného slovenského **výtvarníka Ašota Haasa**, otvorili ju v sobotu v Galérii Alfa v Kasárňach Kulturparku a potrvá až do 10. septembra.

„Je to prvýkrát, čo som pracoval s klasickým, alebo možno povedať zaužívaným, spôsobom s plátnom. Zvyknem pracovať skôr s kybernetikou, nejakými kinetickými, svetelnými a interaktívnymi princípmi. Tento projekt mám v hlave už nejaký tretí rok a keď ma vedenie K13 oslovilo, začal som istým spôsobom pracovať aj s daným priestorom galérie, ktorý je úžasný," povedal pre Festivalový denník Ašot Haas.

Jeho tvorba je s Art Film Festom prepojená hneď dvakrát. Keď sa festival minulý rok sťahoval, organizátori sa snažili nájsť novú vizuálnu identitu a súčasťou toho bola aj nová podoba cien. Tie vytvoril práve on. **(luc)**

Interview

A period film is a challenge for everyone

The Czech director, presenting his latest film *The Family Friend*, is to receive AFF's Golden Camera.

Less than a year ago, your film *The Teacher* was released theatrically; now you've come out with the first instalment of your *Garden Store* trilogy, *The Family Friend*, and you plan to follow up with two more films in the coming months. Do you ever sleep?

Yes, most often at night. But sometimes during the day, too.

Your film *Cosy Dens* has long been a symbol of Christmas and family dinners in this part of the world. Is your latest *Garden Store* series, a prequel of sorts to *Cosy Dens*, also a family-oriented film?

Garden Store isn't as much fun. It's more like the second half of *Cosy Dens*, which deals with death, the Soviet occupation and similar themes. *Divided We Fall* is more similar overall.

The individual segments of the *Garden Store* saga are distinct in terms of genre and time period. What in your view was most essential: making the films work individually, or as a cohesive whole?

Both were key. It is, after all, a six-hour film, but we wanted every story to work on its own.

Are you setting them apart visually or stylistically?

We did have that in mind originally, especially with regard to colour grading, but during post-production we abandoned the idea. At the end of the day, the films are interconnected.

Your most successful works are generally set in the past. What is it that draws you to times gone by? Was it necessary in *The Teacher*, for example, given the timelessness of the story? Do you find past settings more conducive to the depiction of conflicts?

A period film is a challenge for everyone.

It's usually the decision of my screenwriter, Petr Jarchovský, since he prefers to have his original idea preserved.

The *Teacher* was a rousing success, winning awards at a number of festivals, as well as enjoying theatrical distribution in a range of countries. That's a rare occurrence for a Slovak film. How do you explain its international success?

We had the good fortune of finding the film a good vendor – LevelK.

Don't you think the story itself played a role, too? After all, the film is being distributed to quite a variety of places – from post-communist countries to

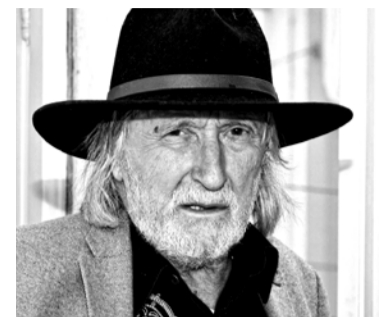
the West, even in Asia.

In the broader sense it's a film about corruption, manipulation, conformism and fear. In post-communist countries, it'll probably work as well as it has here. In Japan or Israel, it's likely that audiences will form their own questions and associations based on their own experiences and histories.

And what about its screening in the US? You recently completed a film tour there.

Many of the viewers were Czechs or Slovaks, who understood the film very well. Other Americans had more contemporary associations, such as their own domestic political situation. **Zuzana Sotáková**

Košice is my city

Košice is near and dear to me. I grew up here, I've lived here – it's my city. I even wrote about it in *Živé striebro* (*Living Silver*), a memoir of the first 30 years of my life. And it was here where the book proved most popular.

On one of the city's trees, one may well find a heart carved by yours truly. I still have my fair share of memories here, despite recent changes. Even my childhood home is making its departure.

I'm bound to this place by intense experiences; for example, I never imagined I'd make it into the fiercely guarded Kino Slovan. But then, years later, I returned to present my own film. Life is full of paradoxes.

Whenever I come back to Košice after a longer period of absence, whether it be from Prague or Bratislava, my heart starts to throb.

And I'm truly glad that Art Film Fest is being held in this lovely place of all places. Here in the East, there are a great many talented people. Talent speaks for itself. If someone has it, they thrive. Today, of course, it's more difficult, when money is the priority.

May Slovak cinema enjoy a profusion of talent, as well as somewhat better circumstances, as we still have trouble distinguishing a television film from a genuine piece of cinema that rivets you to your seat. The rest of the world is a bit further along in this regard.

Formerly known as an incubator of politicians who conquered Bratislava and Prague, Košice is now a hotbed of talent which, I hope, will conquer the world. The art world, that is.

Juraj Jakubisko
director

Behind the camera

Ghosts from a director's past

The picture that opened this year's 70th-anniversary Cannes Film Festival is called *Ismael's Ghosts*, directed by Frenchman Arnaud Desplechin, who is known as a master of psychological chamber dramas with a subtle sense of irony. As usual, he chose a subject that was fertile ground for his talents. The results were interesting, to say the least.

Oscar-winning actress

"I never consciously planned to make a film with big names," said the director for *Cineuropa*. But the situation came full circle when one of the three main roles was given to Marion Cotillard, among France's most famous actresses. Cotillard is best known for her portrayal of Édith Piaf in *La Vie en Rose* from Olivier Dahan, which earned her a prodigious number of awards, including an Oscar, a César and a Czech Lion. From that moment on, it was clear this would not be

a starless film. In *Ismael's Ghosts*, Cotillard plays young director Ismael's wife, who, after mysteriously disappearing, reappears in his life 20 years later. Unfortunately, her return comes precisely when, after many lonely years, he has found happiness in the arms of another woman.

Ismael's return

The film's central love triangle is clear from the outset – Ismael, his first, mysteriously missing wife Carlotta and his newly beloved Sylvia. The casting of troubled director Ismael is also worthy of note – he is played by Mathieu Amalric, who attentive viewers may remember from another Desplechin film, *Kings & Queen*, where he also played Ismael. Thus it is as if the director plucked this character out from his earlier film, transformed him and, using Amalric, brought him back to life in a new story. In one example

of the links between the two films, there is a scene where Ismael recognizes a photo of his son, who he adopted in *Kings & Queen*.

The character of Dedalus presents a similar situation. In this film, the name refers to Ivan Dedalus, but in three of Desplechin's earlier films we meet Paul Dedalus, played by – you guessed it – Mathieu Amalric. Clearly the director has a fondness for returning not only to actors themselves, but to indi-

vidual characters. "I often tend to react to my previous film," confirmed the director.

One film, two versions

And those aren't all the film's behind-the-scenes surprises. Desplechin even made two separate versions of *Ismael's Ghosts*. The one that opened Cannes was the shorter, 114-minute cut. The other, 20 minutes longer, was screened at Paris's Cinéma du Panthéon, among other venues. According to the director himself, the first version focuses on the love triangle, characterized by sentimentality and passionate emotions. He describes the second as more intellectual.

"I'm dreading the critics' reactions," he admitted for *Cineuropa*. Truth be told, they didn't go easy on him after film's Cannes premiere, but actress Marion Cotillard was delighted with the shoot. "Everything was pretty easy to perform in *Ismael's Ghosts*, because you had such singular, amazing writing," she enthused for *The Pavlovic Today*.

Here at the Košice Art Film Fest, we will be screening the shorter version.

Mária Mlaková

Pavol Barabáš zožal úspech s filmami Vábenie výšok. Foto: Marek Vavruš

Aj deti si užívajú festival. Foto: reefe

Na koncerte Molotov Jukebox bola výborná atmosféra. Foto: Marek Vavruš

Pohodu je cítiť na každom kroku. Foto: Marek Vavruš

Deana a Juraj Jakubiskovci priťahli veľa divákov. Foto: Liliána Nemečková

Že len mladí chodia do kina? Prinášame dôkaz, že to nie je pravda. Foto: Marek Vavruš

ORGANIZÁTORI: ART FILM FEST s.r.o. FORZA

FESTIVAL SA KONÁ POD ZÁŠTITOU PREDSEDU VLÁDY SLOVENSKEJ REPUBLIKY ROBERTA FICA A MINISTRA KULTÚRY MAREKA MAĐARIČA.

FESTIVAL FINANČNE PODPORIL: wjf AUDIO VIZUÁLNY FOND

GENERÁLNY REKLAMNÝ PARTNER: Slovenská elektrotechnická spoločnosť za SR - SETS

OFICIÁLNE ÁUTÁ FESTIVALU: HYUNDAI

OFICIÁLNY FESTIVALOVÝ HOTEL: hotel asmin

LOGISTICKÝ PARTNER FESTIVALU: DHL

OFICIÁLNY FESTIVALOVÝ PREPRAVCA: CZECH AIRLINES

SPOLUORGANIZÁTORI: KOŠICE

HLAVNÍ PARTNERI: TIPPOS, TRANSPETROL, SLOVNAFT, Člen innogy

REKLAMNÍ PARTNERI: TABAČKA KULTUREFABRIK, SEDA, OMNIA, KERAMON, NOV, ZEBRA, tuli, LUVINA

HLAVNÍ MEDIÁLNI PARTNERI: TV JOJ, DOJ CINEMA, KINO SABA, CAS, aktualty.sk, RADIO X, RADIO EXPRES, RADIO SLOVENSKO, RADIO REGINA, RADIO_FM, RÁDIO KOŠICE

MEDIÁLNI PARTNERI: FILM EUROPE, SME, Korzár, Pravda, kam mesta, WebNoviny, RÁDIO KOŠICE, refresh, home media, bigmedia, cudes CREATIVE

PARTNERI: CARPANO, ESTERLE, KOSERVIS, neobcp, GOSH